

НАЦІОНАЛЬНА ПОЛІЦІЯ УКРАЇНИ
ГОЛОВНЕ УПРАВЛІННЯ НАЦІОНАЛЬНОЇ ПОЛІЦІЇ
В ДОНЕЦЬКІЙ ОБЛАСТІ
МАРІУПОЛЬСЬКЕ РАЙОННЕ УПРАВЛІННЯ ПОЛІЦІЇ
вул. Князя Володимира Великого, 156 м. Дніпро 49000

ПОВІДОМЛЕННЯ
про підозру

м. Дніпро

«14» листопада 2025 року

Слідчий СВ Маріупольського РУП ГУНП в Донецькій області лейтенант поліції Коваль В.Є., розглянувши матеріали кримінального провадження, зареєстрованого в Єдиному реєстрі досудових розслідувань за № 12024052770000370 від 16.09.2024, за ознаками вчинення кримінального правопорушення, передбаченого ч. 3 ст. 111-1 КК України, та встановивши наявність достатніх доказів для підозри особи у вчиненні кримінального правопорушення, відповідно до ст.ст. 40, 42, 276, 277 та 278 КПК України,

ПОВІДОМИВ:

Тельних Івана Валерійовича, 29.04.1980 року народження, громадянина України, місце народження м. Донецьк, Донецької області, місце проживання якого зареєстровано за адресою: Донецька область, Маріупольський район, с. Кирилівка, вул. Кірова, 124, паспорт серії ВА445823, виданий Володарським РВ УМВС України в Донецькій області 01.01.1999, РНОКПП 2922912051,

про підозру у здійсненні громадянином України дій, спрямованих на впровадження стандартів освіти держави-агресора у закладі освіти, тобто у вчиненні кримінального правопорушення, передбаченого ч. 3 ст. 111-1 Кримінального кодексу України.

Фактичні обставини кримінального правопорушення, у вчиненні якого підозрюється Тельних І.В.

24 жовтня 1945 року набув чинності Статут Організації Об'єднаних Націй, підписаний 26 червня 1945 року, яким фактично створено Організацію Об'єднаних Націй (далі – ООН), до складу якої входять Україна, російська федерація та ще 49 країн-засновниць, а також інші країни світу.

Відповідно до частини 4 статті 2 Статуту ООН, усі Члени вказаної організації утримуються в своїх міжнародних відносинах від погрози силою або

її застосування як проти територіальної недоторканності або політичної незалежності будь-якої держави, так і будь-яким іншим чином, несумісним із Цілями Об'єднаних Націй.

Декларацією Генеральної Асамблеї ООН від 09.12.1981 № 36/103 про недопустимість інтервенції та втручання у внутрішні справи держав і резолюціями: від 16.12.1970 № 2734 (XXV), що містить Декларацію про зміцнення міжнародної безпеки; від 21.12.1965 № 2131 (XX), що містить Декларацію про неприпустимість втручання у внутрішні справи держав і про обмеження їх незалежності і суверенітету від 14.12.1974 № 3314 (XXIX), що містить визначення агресії, визначено, що жодна з держав не має права здійснювати інтервенцію або втручання у будь-якій формі або з якої б то не було причини у внутрішні і зовнішні справи інших держав. Закріплені обов'язки держав утримуватися від: збройної інтервенції, підривної діяльності, військової окупації; надання сприяння, заохочення або підтримки сепаратистської діяльності; не допускати на своїй території навчання, фінансування і вербування найманців чи засилання таких найманців на територію іншої держави.

Верховною Радою Української Радянської Соціалістичної Республіки 24.08.1991 схвалено «Акт проголошення незалежності України», яким урочисто проголошено незалежність України та створення самостійної української держави – України.

У преамбулі Декларації про державний суверенітет України від 16.07.1990 вказано, що Верховна Рада УРСР проголошує державний суверенітет України як верховенство, самостійність, повноту і неподільність влади Республіки в межах її території та незалежність і рівноправність у зовнішніх зносинах.

Відповідно до розділу V Декларації територія України в існуючих кордонах є недоторканною і не може бути змінена та використана без її згоди. Україна самостійно визначає адміністративно-територіальний устрій та порядок утворення національно-адміністративних одиниць.

Статтями 1, 2 Конституції України визначено, що Україна є суверенною і незалежною, демократичною, соціальною, правовою державою. Суверенітет України поширюється на всю її територію, яка в межах існуючого кордону є цілісною і недоторканною. Статтею 73 Конституції України закріплено, що виключно всеукраїнським референдумом вирішуються питання про зміну території України.

Згідно з пунктами 1, 2 Меморандуму про гарантії безпеки у зв'язку з приєднанням України до Договору про нерозповсюдження ядерної зброї від 05 грудня 1994 року рф, Сполучене Королівство Великої Британії та Північної Ірландії і Сполучені Штати Америки підтвердили Україні своє зобов'язання згідно з принципами Заключного акту Наради з безпеки та співробітництва в Європі від 01 серпня 1975 року поважати незалежність і суверенітет та існуючі кордони України, зобов'язалися утримуватися від загрози силою чи її використання проти територіальної цілісності чи політичної незалежності України, і що ніяка їхня зброя ніколи не буде використовуватися проти

України, крім цілей самооборони, або будь-яким іншим чином згідно зі Статутом ООН.

Всупереч вказаним нормам президент російської федерації, а також інші представники влади російської федерації, діючи всупереч вимогам п. п. 1, 2 Меморандуму про гарантії безпеки у зв'язку з приєднанням України до Договору про нерозповсюдження ядерної зброї від 05.12.1994, принципам Заключного акту Наради з безпеки та співробітництва в Європі від 01.08.1975 та вимогам ч. 4 ст. 2 Статуту ООН і Декларацій Генеральної Асамблеї ООН від 09.12.1981 № 36/103, від 16.12.1970 № 2734 (XXV), від 21.12.1965 № 2131 (XX), від 14.12.1974 № 3314 (XXIX), спланували, підготували і розв'язали агресивну війну та воєнний конфлікт проти України.

З цією метою 22.02.2022 президент російської федерації підписав з керівниками російських окупаційних адміністрацій на тимчасово окупованих територіях Донецької та Луганської областей договори про дружбу, співробітництво та взаємну допомогу, які в той же день ратифіковані Державною думою та Радою Федерації Федеральних Зборів російської федерації.

В цей же день президент російської федерації, з метою надання видимості законності дій по нападу на Україну, направив до Ради Федерації Федеральних Зборів російської федерації звернення про використання Збройних Сил російської федерації за межами російської федерації, яке було задоволено.

Керівники російських окупаційних адміністрацій на тимчасово окупованих територіях Донецької та Луганської областей 23.02.2022 звернулися до президента російської федерації з проханням надати допомогу у відбитті надуманої ними воєнної агресії «українського режиму щодо населення» так званих «донецької народної республіки» та «луганської народної республіки».

Президент російської федерації 24.02.2022 оголосив про своє рішення почати військову операцію в Україні, після чого був відданий наказ на вторгнення підрозділів Збройних Сил російської федерації на територію України.

Після цього, 24.02.2022 на виконання вищевказаного наказу військовослужбовці Збройних Сил російської федерації шляхом збройної агресії, незаконно вторглися на територію України через лінію державного кордону України, розташовану в Автономній Республіці Крим, Донецькій, Луганській, Харківській, Херсонській, Миколаївській, Київській, Сумській, Чернігівській та інших областях та шляхом застосування зброї здійснили напад на державні органи, органи місцевого самоврядування, підприємства, установи, організації, військові частини, інші об'єкти, які мають важливе народногосподарське чи оборонне значення, житлові масиви та інші цивільні об'єкти, а також здійснили окупацію частини території України, чим вчинили дії на порушення порядку, встановленого Конституцією України, що продовжується до теперішнього часу та призводить до тяжких наслідків.

Указані дії супроводжуються бойовим застосуванням авіації, артилерійськими та ракетними ударами, а також застосуванням броньованої техніки та іншого озброєння. При цьому вогневі удари здійснюються по

об'єктам, які захищені нормами міжнародного гуманітарного права. Зазначені дії призвели до тяжких наслідків у вигляді загибелі людей, у тому числі дітей, отримання ними тілесних ушкоджень різного ступеня тяжкості та заподіяння матеріальних збитків у вигляді знищення будівель, майна та інфраструктури.

Перебування на території України підрозділів збройних сил інших держав з порушенням процедури, визначеної Конституцією та законами України, Гаазькими конвенціями 1907 року, IV Женевською конвенцією 1949 року, а також всупереч Меморандуму про гарантії безпеки у зв'язку з приєднанням України до Договору про нерозповсюдження ядерної зброї 1994 року, Договору про дружбу, співробітництво і партнерство між Україною і російською федерацією 1997 року та іншими міжнародно-правовими актами, є окупацією частини території суверенної держави Україна і міжнародним протиправним діянням з усіма наслідками, передбаченими міжнародним правом.

24 лютого 2022 року Указом Президента України Володимира Зеленського №64/2022, у зв'язку з військовою агресією російської федерації проти України, на підставі пропозиції Ради національної безпеки і оборони України, відповідно до пункту 20 частини першої статті 106 Конституції України, Закону України «Про правовий режим воєнного стану» із 05 години 30 хвилин 24 лютого 2022 року введено воєнний стан на всій території України строком на 30 діб. В подальшому у зв'язку з триваючою широкомасштабною збройною агресією російської федерації проти України, строк дії воєнного стану в Україні неодноразово продовжувався та діє і на теперішній час.

Відповідно до наказу Міністерства розвитку громад та територій України від 28.02.2025 № 376 «Про затвердження Переліку територій, на яких ведуться (велися) бойові дії або тимчасово окупованих російською федерацією», який зареєстрований в Міністерстві юстиції України 11 березня 2025 року за № 380/43786, місто Маріуполь та Маріупольський район Донецької області є тимчасово окупованою територією.

При цьому, представники підконтрольних російській федерації самопроголошених органів узурпували виконання владних функцій держави на тимчасово окупованій території м. Маріуполь та Маріупольського району Донецької області, здійснювали підбір кадрів для зайняття посад в незаконних самопроголошених органах, закладах та установах, у тому числі із числа громадян України, які на той час перебували на вказаній тимчасово окупованій території. Кінцевою метою окупаційних органів є інтеграція та подальше незаконне включення захопленої частини суверенної держави Україна до складу російської федерації.

У зв'язку із чим, на порушення порядку, встановленого Конституцією України, Закону України «Про місцеве самоврядування в Україні» та інших нормативно-правових актів, на тимчасово окупованій території міста Маріуполь Маріупольського району Донецької області, яка є невід'ємною складовою частиною території України, так званим «Указом главы днр «Об администрации города Мариуполя» № 108 от 31.03.2022 незаконно створено окупаційну адміністрацію м. Маріуполя так звану «Администрацию

г. Мариуполя», яка функціонує за адресою: Донецька обл., м. Маріуполь, вул. Громова, 63.

Законом України від 22.05.2022 № 2265-IX «Про заборону пропаганди російського нацистського тоталітарного режиму, збройної агресії російської федерації як держави-терориста проти України, символіки воєнного вторгнення російського тоталітарного режиму в Україну» російська федерація визнана державою-терористом (державою-агресором).

З початку військової агресії російської федерації, на територіях, які опинилися в окупації, серед яких і у м. Маріуполь Донецької області, представники держави-агресора створили незаконні органи влади, заклади та установи, які розпочали впроваджувати політичні та освітні стандарти російської федерації.

Так, протягом 2022 року український заклад освіти було окуповано та перейменовано на «Муниципальное бюджетное общеобразовательное учреждение «Кальчикская школа» Администрации Володарского района» на підставі розпорядження голови адміністрації Володарського району № 59 (мовою оригіналу), який в подальшому згідно з наказом Міністерства освіти і науки так званої «донецької народної республіки» від 01.07.2024 №1025 перейменовано на «Государственное бюджетное общеобразовательное учреждение «Кальчикская школа» Володарского муниципального округа» донецької народної республіки» (мовою оригіналу) місцезнаходження навчального закладу: «Володарский муниципальный округ, с. Кальчик, ул. Советская, д. 50» (мовою оригіналу).

Згідно з положеннями статті 2 Закону України «Про освіту» законодавство України про освіту ґрунтується на Конституції України, Законах України, інших актах законодавства у сфері освіти і науки та міжнародних договорів України, укладених в установленому законом порядку. Засадами державної політики у сфері освіти та принципами освітньої діяльності є: верховенство права, **нерозривний зв'язок із світовою та національною історією, культурою, національними традиціями, гуманізм, демократизм, єдність навчання, виховання та розвитку, виховання патріотизму, поваги до культурних цінностей українського народу, його історико-культурного надбання і традицій, формування усвідомленої потреби в дотриманні Конституції України та законів України, нетерпимості до їх порушення, формування поваги до прав і свобод людини, нетерпимості до приниження її честі та гідності, фізичного або психологічного насильства, а також до дискримінації за будь-якими ознаками, формування громадянської культури та культури демократії** (ст. 6 Закону).

Відповідно до вимог частини 1 статті 7 Закону України «Про освіту» мовою освітнього процесу в закладах освіти є **державна мова**. Держава гарантує кожному громадянину України право на здобуття формальної освіти на всіх рівнях (дошкільної, загальної середньої, професійної, фахової перед вищою та вищою), а також позашкільної та післядипломної освіти державною мовою в державних і комунальних закладах освіти.

Частиною 2 статті 7 Закону України «Про освіту» передбачено, що заклади освіти забезпечують обов'язкове вивчення державної мови.

Згідно зі статтею 5 Закону України «Про освіту» освіта є державним пріоритетом, що забезпечує інноваційний, соціально-економічний і культурний розвиток суспільства.

Статтею 1 Закону України «Про повну загальну середню освіту» визначено, що державні стандарти повної загальної, середньої освіти - документи, що визначають загальні обсяги навчального навантаження здобувачів початкової, базової середньої, профільної середньої освіти, вимоги до їх компетентностей і до згрупованих за відповідними освітніми галузями обов'язкових результатів навчання, яких вони мають досягти на відповідному рівні повної загальної середньої освіти.

Державним стандартом початкової освіти, затвердженим постановою Кабінету Міністрів України 21 лютого 2018 року № 87 передбачено, що метою початкової освіти є всебічний розвиток дитини, її талантів, здібностей, компетентностей та наскрізних умінь. До ключових компетентностей, серед іншого належать: **вільне володіння державною мовою**, спроможність діяти як відповідальний громадянин та брати повноцінну участь у громадському та суспільному житті, спираючись на критичне оцінювання основних подій національної, європейської та світової історії, а також повагу до прав людини та верховенства права, цінування культурного розмаїття різних народів та **ідентифікацію себе як громадянина України**.

Також, Державним стандартом базової середньої освіти, затвердженим постановою Кабінету Міністрів України від 30 вересня 2020 року № 898, визначено, що метою базової середньої освіти є розвиток природних здібностей, інтересів, обдарувань учнів, формування компетентностей, необхідних для їх соціалізації та громадянської активності, виховання відповідального, шанобливого ставлення до родини, суспільства, навколишнього природного середовища, **національних та культурних цінностей українського народу**. Реалізація мети базової середньої освіти ґрунтується на таких ціннісних орієнтирах, як формування в учнів активної громадянської позиції, **патріотизму, поваги до культурних цінностей українського народу, його історико-культурного надбання і традицій, державної мови**, плекання в учнів любові до рідного краю.

Водночас, Тельних І.В., в умовах, коли Український народ героїчно протистоїть російському агресору, у порушення вимог ст. 1, 2, 17, 19 Конституції України, зрадив українській державі та всьому Українському народові, добровільно, будучи громадянином України, вчинив дії, спрямовані на впровадження стандартів освіти держави-агресора у закладі освіти, при наступних обставинах.

Досудовим розслідуванням встановлено, що до повномасштабного вторгнення Російської федерації на територію України та окупації с. Кальчик, Маріупольського району, Донецької області, тобто до 24 лютого 2022 року включно, громадянин України Тельних Іван Валерійович займав посаду вчителя англійської мови в «Комунальному опорному закладі загальної середньої освіти I-III ступенів села Кальчик Кальчицької сільської ради Донецької області».

При цьому, Тельних Іван Валерійович, займаючи зазначену вище посаду, керувався у своїй діяльності чинним законодавством України про освіту, яке регулює суспільні відносини, що виникають у процесі реалізації конституційного права людини на освіту, прав та обов'язків фізичних і юридичних осіб, які беруть участь у реалізації цього права, а також визначає компетенцію державних органів та органів місцевого самоврядування у сфері освіти. У зв'язку з чим, останній будучи обізнаним із засадами державної політики у сфері освіти та принципами освітньої діяльності, які передбачені Законом України «Про освіту» від 05.09.2017 №2145-VIII, достеменно знав, що до засад та принципів освіти в Україні, належить виховання патріотизму, поваги до культурних цінностей Українського народу, його історико-культурного надбання і традицій, формування усвідомленої потреби в дотриманні Конституції та законів України, нетерпимості до їх порушення, формування поваги до прав і свобод людини, нетерпимості до приниження її честі та гідності, фізичного або психологічного насильства, а також дискримінації за будь-якими ознаками.

В свою чергу, Тельних Іван Валерійович, розуміючи, що територія с. Кальчик, Маріупольського району, Донецької області окупована і на ній протиправно тимчасово встановлено владу окупаційної адміністрації держави-агресора, знаючи, що заклади загальної середньої освіти в Україні здійснюють свою діяльність згідно з українським законодавством, діючи умисно, керуючись ідеологічними та корисливими мотивами, реалізуючи рішення та дії держави-агресора, спрямовані на організацію освітнього процесу та впровадження стандартів освіти держави-агресора у закладах освіти на захоплених російською федерацією територіях Донецької області, усвідомлюючи, що в Україні введено воєнний стан, у невстановлений досудовим розслідуванням час, але не пізніше 22.12.2023 добровільно погодився на співпрацю з окупаційною владою російської федерації, добровільно прийняв пропозицію обійняти посаду виконуючого обов'язки директора у незаконно створеному закладі освіти під назвою «Муниципальное бюджетное общеобразовательное учреждение «Кальчикская школа» Администрации Володарского района» (мовою оригіналу), який в подальшому згідно з наказом Міністерства освіти і науки так званої «донецької народної республіки» від 01.07.2024 № 1025 перейменовано на «Государственное бюджетное общеобразовательное учреждение «Кальчикская школа» Володарского муниципального округа» донецкой народной республики» (мовою оригіналу).

Добровільно погоджуючись на зайняття вказаної посади, Тельних І.В. усвідомлював, що його подальші дії будуть спрямовані на шкоду державі України та на впровадження стандартів освіти держави-агресора у вказаному закладі освіти.

Тельних Іван Валерійович, перебуваючи на посаді виконуючого обов'язки директора вищезазначеного закладу освіти, згідно з посадовими обов'язками директора освітньої установи, передбаченими чинним законодавством держави-агресора - рф, відповідно до законодавства та освітніх стандартів російської

федерації і донецької народної республіки, виконує покладені на нього наступні функції:

- організація розробки та прийняття локальних нормативних актів, індивідуальних розпорядчих актів, видання наказів з питань, що належать до його компетенції;
- здійснення розміщення від імені освітнього закладу замовлень на постачання товарів, виконання робіт, надання послуг для потреб освітнього закладу у порядку, встановленому законодавством російської федерації;
- затвердження локальних нормативних актів, що регламентують діяльність освітнього закладу;
- затвердження плану розвитку освітнього закладу та за погодженням з Засновником програм розвитку освітнього закладу;
- затвердження освітніх програм освітнього закладу, списків підручників відповідно до затвердженого федерального переліку підручників, рекомендованих Міністерством освіти російської федерації до використання;
- затвердження штатного розпису;
- здійснення підбору кадрів, призначення на посаду та звільнення з посади працівників освітнього закладу, укладення з ними, зміну та припинення трудових договорів, визначення їх посадових обов'язків, затвердження посадових інструкцій;
- несе відповідальність за рівень їх кваліфікації.
- контроль за роботою та забезпечення ефективної взаємодії структурних підрозділів освітнього закладу;
- видача довіреності працівникам освітнього закладу у порядку, встановленому законодавством російської федерації;
- застосування до працівників заходів заохочення відповідно до чинного законодавства російської федерації, притягнення працівників до дисциплінарної та матеріальної відповідальності;
- організація проведення тарифікації та атестації працівників освітнього закладу на відповідність займаній посаді;
- встановлення базових посадових окладів працівникам освітнього закладу, надбавок та доплатінші виплати відповідно до законодавства російської федерації та донецької народної республіки, локальних актів освітнього закладу;
- планування та організація роботи щодо виконання рішень колегіальних органів управління освітнім закладом;
- складання та подання колегіальному органу управління освітнього закладу щорічного звіту про надходження та витрачання фінансових та матеріальних засобів, а також звіту про результати діяльності (самообстеження) для надання засновнику та громадськості;
- забезпечення здійснення освітнього процесу відповідно до цього статуту, ліцензії на здійснення освітньої діяльності та державної акредитації;

- забезпечення необхідних умов утримання учнів не нижче нормативних;
- здійснення заохочення учнів відповідно до встановлених освітнім закладом видів та умов заохочення за успіхи у навчальній, фізкультурній, спортивній, громадській, науковій, науково-технічній, творчій, експериментально-інноваційній діяльності відповідно до законодавства російської федерації та донецької народної республіки, локальних актів освітнього закладу;
- організація харчування учнів, організація охорони здоров'я учнів;
- створення умов для занять учнів фізичною культурою та спортом;
- забезпечення функціонування системи внутрішнього моніторингу якості освіти в освітньому закладі;
- забезпечення створення та ведення сайту освітнього закладу в інформаційно-комунікаційній мережі «інтернет»;
- організація та проведення заходів щодо виконання вимог федерального закону «Про мобілізаційну підготовку та мобілізацію в російській федерації», федерального закону «Про пожежну безпеку»;
- внесення засновнику пропозицій щодо внесення змін до статуту освітнього закладу, щодо відкриття та закриття його представництв, щодо реорганізації освітнього закладу або його ліквідації, щодо вилучення майна, закріпленого за освітнім закладом на праві оперативного управління, щодо вчинення угод з розпорядження майном, яким відповідно до чинного законодавства освітній заклад не має права розпоряджатися самостійно, після отримання рекомендацій колегіального органу управління освітнього закладу;
- внесення на розгляд колегіального органу управління освітнього закладу з метою отримання висновку плану фінансово-господарської діяльності освітнього закладу, для прийняття рішення щодо пропозицій про здійснення великих угод та угод, у яких існує зацікавленість, а також питання проведення аудиту річної бухгалтерської звітності освітнього закладу та підтвердження аудиторської організації;
- затвердження плану фінансово-господарської діяльності освітнього закладу після отримання висновку колегіального органу управління освітнього закладу;
- у встановленому порядку подання звітності до відповідних органів, визначених законодавством російської федерації та донецької народної республіки;
- забезпечення обліку, збереження та поповнення матеріально-технічної бази, облік та зберігання документації;
- вирішення питання про укладання договору на надання послуг з ведення бухгалтерського обліку відповідно до пункту 3 статті 7 федерального закону від 06.12.2011 № 402-ФЗ «Про бухгалтерський облік».

Продовжуючи виконувати свій злочинний умисел, діючи умисно, керуючись ідеологічними та корисливими мотивами, реалізуючи рішення та дії держави-агресора, спрямовані на організацію освітнього процесу та

впровадження стандартів освіти держави-агресора у закладах освіти на захоплених російською федерацією територіях донецької області, перебуваючи на посаді та використовуючи отримані повноваження виконуючого обов'язки директора, не пізніше ніж з 22.12.2023 та по теперішній час, спланував та організував освітній процес за освітніми стандартами та навчальними планами російської федерації та донецької народної республіки, шляхом повного виключення з освітнього процесу вимог до обов'язкових результатів навчання, визначених державними стандартами повної загальної середньої освіти України.

Вказані стандарти російської федерації та донецької народної республіки орієнтовані на становлення наступних особистісних характеристик випускника («портрет випускника школи»): той, хто любить свій край і свою Батьківщину, поважає свій народ, його культуру та духовні традиції; усвідомлює і приймає традиційні цінності сім'ї, російського громадянського суспільства, багатонаціонального російського народу, людства, усвідомлює свою причетність долі Батьківщини. Особистісні результати освоєння основної освітньої програми досягаються в єдності навчальної та виховної діяльності організації, що здійснює освітню діяльність, відповідно до традиційних російських соціокультурних, історичних і духовно-моральних цінностей, прийнятих у суспільстві правил і норм поведінки, і сприяють процесам самопізнання, самовиховання та саморозвитку, розвитку внутрішньої позиції особистості, патріотизму, громадянськості, поваги до пам'яті захисників Вітчизни та подвигів Героїв Вітчизни та старшого покоління, закону та правопорядку, праці, взаємної поваги, дбайливого ставлення до культурної спадщини та традицій багатонаціонального народу російської федерації, природи та навколишнього середовища. Особистісні результати освоєння основної освітньої програми учнями повинні відображати готовність і здатність учнів керуватися сформованою внутрішньою позицією особистості, системою ціннісних орієнтацій, позитивних внутрішніх переконань, що відповідають традиційним цінностям російського суспільства, розширення життєвого досвіду та досвіду діяльності у процесі реалізації основних напрямків у частині: громадянського виховання: сформованість громадянської позиції учня як активного та відповідального члена російського суспільства; усвідомлення своїх конституційних прав та обов'язків, повага до закону та правопорядку; патріотичного виховання: сформованість російської громадянської ідентичності, патріотизму, поваги до свого народу, почуття відповідальності перед Батьківщиною, гордості за свій край, свою Батьківщину, свою мову та культуру, минуле та сьогодення багатонаціонального народу росії; ціннісне ставлення до державних символів, історичної та природної спадщини, пам'ятників, традицій народів росії, здобутків росії в науці, мистецтві, спорті, технологіях та праці; ідейна переконаність, готовність до служіння та захисту Вітчизни, відповідальність за його долю; духовно-морального виховання: усвідомлення духовних цінностей російського народу.

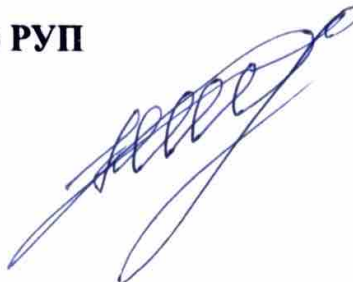
В свою чергу впроваджений ним навчальний процес за освітніми стандартами та навчальними планами російської федерації та донецької

народної республіки повністю суперечить меті як початкової, так і базової середньої освіти в Україні та який формуватиме знання, інші компетентності та світогляд здобувачів освіти, спрямовані на **возвеличення російської федерації, її історичної ролі та відповідно заперечення існування культурних цінностей українського народу, його історико-культурних надбань і традицій, української мови, що має своєю кінцевою метою збуджувати агресію та ненависть до України.**

Таким чином, Тельних Іван Валерійович, обґрунтовано підозрюється у колабораційній діяльності, а саме у вчиненні дій громадянином України, спрямованих на впровадження стандартів освіти держави-агресора у закладах освіти, тобто у вчиненні кримінального правопорушення, передбаченого ч. 3 ст. 111-1 КК України.

Слідчий СВ Маріупольського РУП
ГУНП в Донецькій області
лейтенант поліції

Прокурор Маріупольської
окружної прокуратури
Донецької області

Валерія КОВАЛЬ

Сергій АЛЯЄВ

ПРАВА ПІДОЗРЮВАНОВОГО

Конституція України

Стаття 28. Кожен має право на повагу до його гідності.

Ніхто не може бути підданий катуванню, жорстокому, нелюдському або такому, що принижує його гідність, поводженню чи покаранню. Жодна людина без її вільної згоди не може бути піддана медичним, науковим чи іншим дослідям.

Стаття 29. Кожна людина має право на свободу та особисту недоторканність.

Ніхто не може бути заарештований або триматися під вартою інакше як за вмотивованим рішенням суду і тільки на підставах та в порядку, встановлених законом.

У разі нагальної необхідності запобігти злочинів чи його припинити уповноважені на те законом органи можуть застосувати тримання особи під вартою як тимчасовий запобіжний захід, обґрунтованість якого протягом сімдесяти двох годин має бути перевірена судом. Затримана особа негайно звільняється, якщо протягом сімдесяти двох годин з моменту затримання їй не вручено вмотивованого рішення суду про тримання під вартою.

Кожному заарештованому чи затриманому має бути невідкладно повідомлено про мотиви арешту чи затримання, роз'яснено його права та надано можливість з моменту затримання захищати себе особисто та користуватися правовою допомогою захисника.

Кожний затриманий має право у будь-який час оскаржити в суді своє затримання.

Про арешт або затримання людини має бути негайно повідомлено родичів заарештованого чи затриманого.

Стаття 55. Права і свободи людини і громадянина захищаються судом.

Кожному гарантується право на оскарження в суді рішень, дій чи бездіяльності органів державної влади, органів місцевого самоврядування, посадових і службових осіб.

Кожен має право звертатися за захистом своїх прав до Уповноваженого Верховної Ради України з прав людини.

Кожен має право після використання всіх національних засобів правового захисту звертатися за захистом своїх прав і свобод до відповідних міжнародних судових установ чи до відповідних органів міжнародних організацій, членом або учасником яких є Україна.

Кожен має право будь-якими не забороненими законом засобами захищати свої права і свободи від порушень і протиправних посягань.

Стаття 56. Кожен має право на відшкодування за рахунок держави чи органів місцевого самоврядування матеріальної та моральної шкоди, завданої незаконними рішеннями, діями чи бездіяльністю органів державної влади, органів місцевого самоврядування, їх посадових і службових осіб при здійсненні ними своїх повноважень.

Стаття 59. Кожен має право на правову допомогу. У випадках, передбачених законом, ця допомога надається безоплатно. Кожен є вільним у виборі захисника своїх прав.

Для забезпечення права на захист від обвинувачення та надання правової допомоги при вирішенні справ у судах та інших державних органах в Україні діє адвокатура.

Стаття 62. Особа вважається невинуватою у вчиненні злочину і не може бути піддана кримінальному покаранню, доки її вину не буде доведено в законному порядку і встановлено обвинувальним вироком суду.

Ніхто не зобов'язаний доводити свою невинуватість у вчиненні злочину.

Обвинувачення не може ґрунтуватися на доказах, одержаних незаконним шляхом, а також на припущеннях. Усі сумніви щодо доведеності вини особи тлумачаться на її користь.

У разі скасування вироку суду як неправосудного держава відшкодовує матеріальну і моральну шкоду, завдану безпідставним засудженням.

Стаття 63. Особа не несе відповідальності за відмову давати показання або пояснення щодо себе, членів сім'ї чи близьких родичів, коло яких визначається законом.

Підозрюваний, обвинувачений чи підсудний має право на захист. Засуджений користується всіма правами людини і громадянина, за винятком обмежень, які визначені законом і встановлені вироком суду.

ПРАВА ПІДОЗРЮВАНОГО

Кримінальний процесуальний кодекс України

Стаття 42. Підозрюваний, обвинувачений

1) знати, у вчиненні якого кримінального правопорушення його підозрюють, обвинувачують;

2) бути чітко і своєчасно повідомленим про свої права, передбачені цим Кодексом, а також отримати їх роз'яснення;

3) на першу вимогу мати захисника і зустріч із ним незалежно від часу в робочі, вихідні, святкові, неробочі дні до першого допиту з дотриманням умов, що забезпечують конфіденційність спілкування, а також після першого допиту - зустрічі без обмеження в часі та кількості у робочі, вихідні, святкові, неробочі дні; на участь захисника у проведенні допиту та інших процесуальних діях; на відмову від захисника в будь-який момент кримінального провадження; на отримання правової допомоги захисника за рахунок держави у випадках, передбачених цим Кодексом та/або законом, що регулює надання безоплатної правової допомоги, в тому числі у зв'язку з відсутністю коштів для оплати такої допомоги;

4) не говорити нічого з приводу підозри проти нього, обвинувачення або у будь-який момент відмовитися відповідати на запитання;

5) давати пояснення, показання з приводу підозри, обвинувачення чи в будь-який момент відмовитися їх давати;

6) вимагати перевірки обґрунтованості затримання;

7) у разі затримання або застосування запобіжного заходу у вигляді тримання під вартою - на негайне повідомлення членів сім'ї, близьких родичів чи інших осіб про затримання і місце свого перебування згідно з положеннями статті 213 цього Кодексу;

8) збирати і подавати слідчому, прокурору, слідчому судді докази;

9) брати участь у проведенні процесуальних дій;

10) під час проведення процесуальних дій ставити запитання, подавати свої зауваження та заперечення щодо порядку проведення дій, які заносяться до протоколу;

11) застосовувати з дотриманням вимог цього Кодексу технічні засоби при проведенні процесуальних дій, в яких він бере участь. Слідчий, прокурор, слідчий суддя, суд мають право заборонити застосування технічних засобів при проведенні окремої процесуальної дії чи на певній стадії кримінального провадження з метою нерозголошення відомостей, які містять таємницю, що охороняється законом, чи стосуються інтимного життя особи, про що виноситься (постановляється) вмотивована постанова (ухвала);

12) заявляти клопотання про проведення процесуальних дій, про забезпечення безпеки щодо себе, членів своєї сім'ї, близьких родичів, майна, житла тощо;

13) заявляти відводи;

14) ознайомлюватися з матеріалами досудового розслідування в порядку, передбаченому статтею 221 цього Кодексу, та вимагати відкриття матеріалів згідно зі статтею 290 цього Кодексу;

15) одержувати копії процесуальних документів та письмові повідомлення;

16) оскаржувати рішення, дії та бездіяльність слідчого, прокурора, слідчого судді в порядку, передбаченому цим Кодексом;

17) вимагати відшкодування шкоди, завданої незаконними рішеннями, діями чи бездіяльністю органу, що здійснює оперативно-розшукову діяльність, досудове розслідування, прокуратури або суду, в порядку, визначеному законом, а також відновлення репутації, якщо підозра, обвинувачення не підтвердилися;

18) користуватися рідною мовою, отримувати копії процесуальних документів рідною або іншою мовою, якою він володіє, та в разі необхідності користуватися послугами перекладача за рахунок держави.

Підозрюваний має також інші процесуальні права, передбачені цим Кодексом.

6. Підозрюваний, обвинувачений, який є іноземцем і тримається під вартою, має право на зустріч з представником дипломатичної чи консульської установи своєї держави, яку йому зобов'язана забезпечити адміністрація місця ув'язнення.

7. Підозрюваний, обвинувачений зобов'язаний:

1) прибути за викликом до слідчого, прокурора, слідчого судді, суду, а в разі неможливості прибути за викликом у призначений строк - заздалегідь повідомити про це зазначених осіб;

2) виконувати обов'язки, покладені на нього рішенням про застосування заходів забезпечення кримінального провадження;

3) підкорятися законним вимогам та розпорядженням слідчого, прокурора, слідчого судді, суду;

4) надавати достовірну інформацію представнику персоналу органу пробачії, необхідну для підготовки досудової доповіді.

8. Підозрюваному, обвинуваченому вручається пам'ятка про його процесуальні права та обов'язки одночасно з їх повідомленням особою, яка здійснює таке повідомлення.

Про підозру мені повідомлено, письмове повідомлення про підозру і пам'ятка про процесуальні права та обов'язки підозрюваного вручені, права підозрюваного оголошені та роз'яснені.

Підозрюваний

«___» год. «___» хвилин «___» листопада 2025 року.

Захисник

«___» год. «___» хвилин «___» листопада 2025 року.

Повідомлення про підозру вручив:

**Слідчий СВ Маріупольського РУП
ГУНП в Донецькій області
лейтенант поліції**

Валерія КОВАЛЬ